

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **A. S.**, narozený dne x
státní příslušností x
bytem v x
zastoupený opatrovníkem Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem
sídlem Purkyňova 787/6, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**
odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 12. 2020 č.j. KRPA-251542-40/ČJ-2020-000022-ZSV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému opatrovníkovi žalobce Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátovi, sídlem Purkyňova 787/6, 702 00 Ostrava se přiznává odměna ve výši 6 800 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž bylo dle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále též „zákon o pobytu cizinců“), rozhodnuto o prodloužení doby jeho zajištění za účelem správního vyhoštění, stanovené rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 9. 2020 č.j. KRPA-251542-12/ČJ-2020-000022-ZSV, a to o 30 dnů.
2. Žalobce v žalobě požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů.
3. V doplnění žaloby ze dne 17. 5. 2021 žalobce namítal, že žalovaný nesprávně zvážil realizovatelnost účelu zajištění žalobce a nedostatečně se jí zabýval, protože nevyšel ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra České republiky. Odkázal na čl. 33 odst. 1 Úmluvy o právním postavení uprchlíků, usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 7 As 79/2010-150 ze dne 23. 11. 2011. Na základě uvedených skutečností měl za to, že nemůže napadené rozhodnutí obstát, neboť nebyla dostatečně a individuálně zvážena možnost realizovatelnosti účelu zajištění.
4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě konstatoval, že vycházel ze skutkově zjištěného stavu a posoudil všechny okolnosti případu, kdy měl za to, že žalobce neuvedl žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že výkon vyhoštění nebude moci být realizován z důvodu, že by mohl být vystaven skutečnému nebezpečí. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.
5. Soud o věci samé rozhodl bez jednání v souladu s § 172 odst. 5 větou druhou zákona o pobytu cizinců, neboť účastníci řízení s tímto postupem výslovně souhlasili a soud neshledal nezbytným nařízení jednání o věci samé.
6. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
7. Správní spis pak obsahuje pro danou věc tyto podstatné dokumenty: úřední záznam č.j. KRPA-251542-1/ČJ-2020-000022 ze dne 25. 9. 2020, podkladové materiály č.j. KRPA-251542-5/ČJ-2020-000022-ZSV, oznámení o zahájení správního řízení č.j. KRPA-251542-11/ČJ-2020-000022-ZSV ze dne 26. 9. 2020, protokol o výsledku účastníka správního řízení č.j. KRPA-251542-12/ČJ-2020-000022-ZSV ze dne 26. 9. 2020, rozhodnutí o zajištění žalobce č.j. KRPA-251542-14/ČJ-2020-000022-ZSV ze dne 26. 9. 2020, závazné stanovisko Ministerstva vnitra ČR ev.č. ZS51491 ze dne 29. 9. 2020, žalobou napadené rozhodnutí č.j. KRPA-251542-40/ČJ-2020-000022-ZSV ze dne 21. 12. 2020.
8. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 25. 9. 2020 byla hlídka cizinecké policie vyslána k Obvodnímu soudu pro Prahu 1, ul. Ovocný trh, kde probíhal soud s žalobcem. Po příjezdu na místo se hlídka dostavila do jednací síně, kdy samosoudkyně JUDr. Helena Králová rozhodla, že žalobce je vinen ze spáchání přečinu padělání a pozměnění veřejné listiny. Tímto byl odsouzen trestním příkazem k trestu vyhoštění z území České republiky na dobu 3 let a propadnutí věci, a to padělaného uzbekého řidičského oprávnění č. AD

877970. Po ukončení soudního jednání byl žalobce zajištěn a byly provedeny prvotní úkony. Dne 26. 9. 2020 bylo s žalobcem zahájeno správní řízení a proveden pohovor o výsledku účastníka, téhož dne žalovaný správní orgán vydal rozhodnutí o zajištění žalobce č.j. KRPA-251542-14/ČJ-2020-000022-ZSV v délce trvání 90 dnů. Dne 21. 12. 2020 bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, kterým bylo zajištění žalobce prodlouženo o 30 dnů.

9. Soud posoudil předmětnou věc následovně:

10. Podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.
11. Podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud cizinec nevycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění.
12. V § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců je stanoveno: „Policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.“
13. Žalovaný se na str. 7 napadeného rozhodnutí zabýval otázkou realizovatelnosti účelu zajištění žalobce. Konstatoval, že: „V protokolu cizinec uvedl, že v návratu do Uzbekistánu mu nebrání nic vážnějšího. V domovském státě žijí jeho rodiče a sourozenci, je s nimi v kontaktu. Cizinec je jinak, kromě nastalé situace, zdravý. Z uvedeného nevyplývá, že by cizinec měl objektivní překážku nebo důvod ve smyslu § 179 zákona č. 326/1999 Sb., který by mu znemožňoval vycestování z území České republiky.“ Městský soud v Praze plně souhlasí s právním názorem žalovaného, že účel zajištění cizince bude možné realizovat za situace, kdy žalobce do protokolu o výsledku účastníka správního řízení ze dne 26. 9. 2020 sdělil: „V Uzbekistánu mi žádné nebezpečí nehrozí, je to pro mě bezpečná země.“ a žalovaný měl k dispozici závazné stanovisko Ministerstva vnitra ze dne 29. 9. 2020, dle kterého je vycestování žalobce do země původu možné. Žalovaný měl tedy potřebné podklady a dostatečným, individuálním způsobem zvážil realizovatelnost účelu zajištění. Soud se se závěry žalovaného ztotožňuje a plně na ně odkazuje.

14. Soud má za to, že závěry ke kterým dospěl, nejsou v rozporu s žalobcem uváděnou judikaturou Nejvyššího správního soudu a čl. 33 Úmluvy o právním postavení uprchlíků, neboť z informací poskytnutých samotným žalobcem a závazného stanoviska Ministerstva vnitra ČR bylo vycestování žalobce do země původu možné. Tento závěr potvrzuje i rozsudek zdejšího soudu č.j. 13 Az 16/2019 – 21 ze dne 11. 6. 2020, kterým byla zamítnuta žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR č.j. OAM-1033/ZA-ZA11-P15-2018 ze dne 13. 3. 2019, kterým žalobci nebyl udělen azyl.
15. Městský soud v Praze uzavírá, že žalovaný zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, rozhodnutí nepředstavuje nepřiměřený zásah do práv žalobce na osobní svobodu a je dostatečně odůvodněno (ust. § 2, § 3 a § 68 zákona č. 500/2004 správního řádu). Žalovaný tedy postupoval správně, když dle ust. § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců prodloužil dobu zajištění žalobce o 30 dnů. Tento závěr pak žalovaný řádně a přezkoumatelným způsobem odůvodnil.
16. Ze všech shora uvedených důvodů neshledal soud žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. Výrok o náhradě nákladů v řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly.
18. Ustanovený opatrovník žalobce, Mgr. Ladislav Bárta, advokát, jemuž v souladu s ust. § 140 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, použitým přiměřeně podle ust. § 64 s. ř. s., platí odměnu za zastupování stát, provedl ve věci dva úkony právní služby, kterými jsou první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení nebo obhajoby, je-li klientovi zástupce nebo obhájce ustanoven soudem [ust. § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, dále jen „advokátní tarif“] a písemné podání [doplnění žaloby ze dne 17. 12. 2020 – ust. § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za jeden úkon právní služby mu náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [ust. § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s ust. § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle ust. § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Za dva úkony právní služby tak ustanovenému zástupci náleží 6 800 Kč. Právní zástupce žalobce není plátcem DPH, proto soud nepřiznal k odměně za zastupování částku odpovídající příslušné sazbě daně ve smyslu ust. § 57 odst. 2 s. ř. s. *a contrario*. Náhrada nákladů řízení tak celkem činí částku ve výši 6 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 31. května 2021

JUDr. Marcela Rousková, v.r.
samosoudkyně